

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **A. S.**, bytom B., právne zastúpeného *JUDr. M. V., advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie B.*, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Bratislave**, Lamačská cesta 8, 845 14 Bratislava 45, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A-2009/2101-DLD zo dňa 16.11.2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 78/2010-41 zo dňa 07.06.2011, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 78/2010-41 zo dňa 07.06.2011 **potvrďuje**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **neprižnáva**.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. rozhodnutie žalovaného č. A-2009/2101-DLD zo dňa 16.11.2009, ktorým žalovaný ako odvolací orgán čiastočne zmenil rozhodnutie stavebného úradu Mestská časť Bratislava - Vajnory č. OS-67/2009/DTZ zo dňa 20.04.2009 tak, že príslušnú časť napadnutého rozhodnutia zrušil a nahradil ho textom: „ *A. S., bytom P. S. L. B. sa uznáva vinný zo spáchania priestupku podľa ust. § 105 ods. 2 písm. a/ stavebného zákona, a to na tom skutkovom základe, že od 10. novembra 2008 preukázateľne do 10. januára 2009 realizoval*

zmenu dokončenej stavby spočívajúcu v prístavbe a nadstavbe rodinného domu súp. č. X., parc. č. X., kat. úz. V., na ulici P. S. L. bez stavebného povolenia“. V ostatných častiach žalovaný ponechal napadnuté rozhodnutie v platnosti.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Táto vada spočívala v porušení práv žalobcu ako účastníka konania. Správny orgán porušil ust. § 33 ods. 2 správneho poriadku, ktorý hovorí o tom, že správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Túto povinnosť si žalovaný pri svojej rozhodovacej činnosti nesplnil. Vydal rozhodnutie č. A-2009/2101-DLD zo dňa 16.11.2009 bez toho, aby citované ustanovenie uplatnil a nevyzval žalobcu na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia. Túto chybu žalovaný priznal aj vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 12.03.2010. Žalovaný sa odvolával na tú skutočnosť, že spisový materiál na rozhodnutie o priestupku nedopĺňal, a preto nepovažoval za potrebné uplatniť postup podľa ust. § 33 ods. 2 správneho poriadku. Zdôraznil, že pri preskúmaní rozhodnutia vychádzal žalovaný zo spisového materiálu k rozhodnutiu o priestupku a opieral sa aj o svoju rozhodovaciu činnosť, keďže v čase konania o rozhodovaní o odvolaní žalobcu voči uloženiu pokuty úrad zároveň rozhodoval aj o jeho odvolaní voči rozhodnutiu, ktorým mu bolo nariadené odstránenie stavby.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas odvolanie. Namietal, že napadnuté rozhodnutie č. A-2010/2101-DLD zo dňa 16.11.2009 bolo vydané v súlade so zákonom, pri zabezpečení všetkých procesných práv účastníka konania. V nadväznosti na dôvody zrušenia druhostupňového rozhodnutia zastáva názor, že postup podľa ustanovenia § 33 ods. 2 správneho poriadku v odvolacom konaní nemal svoje odôvodnenie, ani opodstatnenie. Pri preskúmaní rozhodnutia o priestupku vychádzal žalovaný zo spisového materiálu, ktorý mu bol na účely odvolacieho konania postúpený zo stavebného úradu. Žiadne ďalšie procesné úkony, okrem vydaného druhostupňového rozhodnutia, nevykonával, t.j. spisový materiál nebol pred vydaním rozhodnutia doplnený o žiadne ďalšie doklady ani procesné úkony, ku ktorým by sa mal účastník možnosť vyjadriť ako k novo zabezpečeným podkladom pre vydanie rozhodnutia. S obsahom prvostupňového spisového materiálu bol žalobca oboznámený pri ústnom prejednaní priestupku na prvostupňovom stavebnom úrade a prvostupňové rozhodnutie, ktoré bolo po ústnom pojednávaní následne vydané, mu bolo doručené v súlade so zákonom, t.j. s jeho obsahom bol oboznámený. Správna úvaha, ktorou sa žalovaný riadil pri svojom rozhodovaní, bola písomne zachytená až v druhostupňovom rozhodnutí, ktoré bolo žalobcovi takisto doručené v súlade so zákonom. Obsahom povinnosti podľa ustanovenia § 33 ods. 2 správneho poriadku nemôže byť oboznámenie účastníka s návrhom rozhodnutia s možnosťou pripomienkovania jeho obsahu, čo by poprelo zásadu rozhodovacej právomoci správneho orgánu. S poukazom na uvedené vyjadril názor, že zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, ani k porušeniu procesných práv účastníka konania.

Žalovaný tvrdil, že porušenie zákona zo strany žalobcu bolo v konaní jednoznačne preukázané. Žalobca naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa ustanovenia § 106 ods. 2 písm. a/ stavebného zákona tým, že bez stavebného povolenia realizoval zmenu dokončenej stavby rodinného domu, spočívajúcu v prístavbe a nadstavbe pôvodného objektu.

III.

Žalobca sa písomne nevyjadril k odvolaniu žalovaného, ktoré bolo doručené jeho právnenému zástupcovi 16.08.2011.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Napadnutým rozhodnutím č. A-2009/2101-DLD zo dňa 16.11.2009 žalovaný podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, ako aj podľa ustanovení § 46 a § 47 správneho poriadku a príslušných ustanovení stavebného zákona rozhodol, že „mení odvolaním napadnuté rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Vajnory č. OS-67/2009/DTZ zo dňa 20. apríla 2009 takto: Príslušnú časť výroku napadnutého rozhodnutia ruší a nahrádza textom nasledovaného znenia :A. S., bytom P. S. L. B. sa uznáva vinný zo spáchania priestupku podľa ust. § 105 ods. 2 písm. a/ stavebného zákona, a to na tom skutkovom základe, že od 10. novembra 2008 preukázateľne do 10. januára 2009 realizoval zmenu dokončenej stavby, spočívajúcu v prístavbe a nadstavbe rodinného domu súp. č. X., parc. č. X., kat. úz. V., na ulici P. S. L. bez stavebného povolenia“. V ostatných častiach ponecháva napadnuté rozhodnutie v platnosti“.

Najvyšší súd zistil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím o uznaní žalobcu vinným z priestupku. Žalovaný v úvodných ustanoveniach napadnutého rozhodnutia uviedol, že procesne postupoval podľa § 46 a § 47 správneho poriadku a „príslušných ustanovení stavebného zákona“. Tieto príslušné ustanovenia stavebného zákona neidentifikoval a v dôsledku toho je rozhodnutie v tejto časti neurčité. V rozhodnutí, ktorým sa ukladajú sankcie právny subjektom nie je prípustné používať všeobecné odkazy na právne predpisy.

Podľa § 105 ods. 6 o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahujú všeobecné predpisy o priestupkoch.

V dôsledku ustanovenia § 105 ods. 6 stavebného zákona stavebný úrad v odvolacom konaní o priestupku fyzickej osoby primárne nepostupuje podľa všeobecného predpisu o správnom konaní (zák. č. 71/1967 Zb. správny poriadok v znení neskorších zmien a doplnkov, ale podľa všeobecných predpisov o priestupkoch (zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov). Všeobecné predpisy o správnom konaní sa v priestupkovom konaní aplikujú až subsidiárne (§ 51 zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov).

Podľa § 77 zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, výrok rozhodnutia o priestupku, ktorým je obvinený z priestupku uznaný vinným, musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku, vyslovenie viny, druh a výšku sankcie, prípadne rozhodnutie o upustení od uloženia sankcie (§ 11 ods. 3), o započítaní času do času zákazu činnosti (§ 14 ods. 2), o uložení ochranného opatrenia (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 ods. 2) a o trovách konania (§ 79 ods. 1).

Z obsahu výroku napadnutého rozhodnutia, je zrejmé, že žalovaný zmenil výrok o uznaní žalobcu vinným z priestupku, v rámci ktorého doplnil skutok tak, že išlo o zmenu dokončenej stavby „spočívajúcej v prístavbe a nadstavbe“.

Podľa § 73 ods. 2, prvá veta zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej „všeobecný predpis o priestupkoch“) obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky.

Senát najvyššieho súdu poukazuje na to, že skutočnosti, ktoré sa obvinenému z priestupku kladú za vinu musia byť sformulované v skutku. Správny orgán vykonávajúci priestupkové konanie musí preto skutok sformulovať presne a úplne. Pokiaľ v ďalších štádiách skutok rozšíri alebo doplní, alebo spresní, musí umožniť obvinenému z priestupku sa k novo sformulovanému resp. doplnenému skutku vyjadriť. V danom prípade žalovaný ako odvolací správny orgán skutok preukázateľne spresnil, preto mal žalovanému umožniť k spresnenej formulácii skutku sa vyjadriť. Ide o dodržanie formálne ustanoveného procesného postupu. Správny orgán nemôže selektovať závažnosť skutočností doplnených do skutku. (V prípade, že zo skutku by boli vypustené určité skutočnosti upovedomenie nemusí byť nevyhnutné).

Právnym základom však nie je ustanovenie § 33 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, ako uviedol krajský súd, ale ust. § 73 ods. 2 všeobecného predpisu o priestupkoch.

Najvyšší súd ďalej zistil, že žalovaný formálne zmenil výrok o vine a súčasne ponechal v platnosti výrok o treste. Uvedenú skutočnosť najvyšší súd hodnotí ako podstatnú vadu priestupkového konania. Výrok o treste má akcesorickú povahu k výroku o vine z priestupku. Akákoľvek formálna zmena vo výroku o vine má za dôsledok povinnosť správneho orgánu nanovo rozhodnúť i o uložení trestu. Žalovaný pritom v ďalšom konaní musí rešpektovať zásadu zákazu reformácie in peius vyjadrenú v § 82 všeobecného predpisu o priestupkoch.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní vznikol nárok na náhradu trov. Takéto trovy mu však podľa obsahu spisu nevznikli a ani ich odvolaciemu súdu nevyčíslil. Najvyšší súd preto žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 01. decembra 2011

JUDr. Ivan R U M A N A, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková